

GŁOS POMORSKI

Prenumerata miejscowa: Przy odbiorze w ekspedycji 2,50 zł, w agenturach miejscowych miesięcznie 2,55 zł, przez pocztę przy zamówieniu przez ekspedycję naszą 2,75 zł, wzrost na pocztę lub w listowego miesięcznie 2,86 zł, kwartalnie 8,58 zł, dla Wolnego Miasta Gdańska 2,76 złotych, — pod opaską w Polsce 4,20 zł, do Gdańska 4,45 złotych, do Francji 15 fr. (z wysyłką co drugi dzień 13 franków,) do Anglii 5 shil., do Stanów Zjednoczonych 80 centów. W razie nieprzewidzianych wypadków, jak strajki, przeszkody techniczne itd. prenumeratorzy nie mają prawa żądania niedostarczonych numerów lub zwrotu prenumeraty.

Ogłoszenia z Polski: Wiersz wysokości milimetra w dziale ogłoszeniowym na stronie 8-lamowej 12 gr, w dziale reklamowym na stronie 1 (3 lamowej) przed tekstem 90 gr, wśród tekstu 50 gr, za tekstem 40 gr. Dla Wolnego Miasta Gdańska wiersz m/m 8-lam., w dziale ogłoszeniowym 0,12 groszy, wiersz m/m 3-lamowej przed tekstem 0,90 groszy, wśród tekstu 0,50 groszy, za tekstem 0,40 groszy, dla Niemiec dochodzi 50% nadwyżki, dla reszty zagranicy 100%, nadw. Za tłumaczenia 20% nadwyżki. **Rachunki są natychmiast płatne.** Administracja nie przyjmuje odpowiedzialności za terminowe umieszczenie ogłoszeń.

Redakcja i Administracja
Grobłowa 27/29.

Grudziądz, niedziela, dnia 11-go lipca 1926.

Telefon nr. 50 i 51.

Pan minister reform rolnych w Grudziądzu. Znowu krwawa katastrofa w Rogowie. Rozruchy robotnicze w Rosji, 3 000 000 bezrobotnych w Anglii. Trzęsienie ziemi w Azji: w Japonii 78 ofiar, 300 domów runęło, na Sumatrze 1000 osób zabitych.

Spółcześnieństwo a prasa.

POTRZEBA ŻYWSZEGO KONTAKTU
I WSPÓLDZIAŁANIA.

Trujące gazy. — Otwierają się oczy. — Ziarno i plewa. — Fatalne objawy. — Bezpośredni głos opinii. — Konsekwencje.

Staśmy się mądrymi przynajmniej po szkodzi, poznajmy, skąd i jakie zło płynie, oraz w jaki sposób położyć tamę wzrostowi dezorientacji i demoralizacji. To sobie powiedzieć, nad tem zastanowić się powinno społeczeństwo polskie, któremu tyle piasku w oczy i tyle trucizny w dusze sączy czerwona, szemnająca fałszem i obłudą, na tanią a niezdrową sensację polująca prasa obozu lewicowego lub rzekomo bezpartyjnego.

Wybuch, przebieg buntu majowego i te nieszczęsne dla Polski następstwa, jakie przewrót wywołał, przekonaly i pouczyły wszystkich uczciwych, rozumnych, nieuprzedzonych ludzi, jaką tu rolę odegrały te pisma, które nie ideji służą, a tylko groszorbstwo mają na widoku, dla których miarodajne nie jest prawo, lecz siła, i które kręcąc się jak poruszane wiatrem chora-giewki, gotowe są zaprzeć się najelementarniejszego obowiązku publicystycznego dla miski soczewicy, zaprzeć się pięknej tradycji, podeptać swój honor, pójść za gwałcicielami praworządności, schlebiać najniższym instynktom, aby tylko zdobyć choćby krótkotrwałe powodzenie. Choćby krótkotrwałe, bo tacy wydawcy bez zasad, tacy pisarze bez etyki i poczucia godności własnej — pewni są bezkarności, niemają, iż po wybi-ciu monety z danej sytuacji mogą w razie jej zmiany zmienić swój front, jaknajbezcenzelniej służyć innym pa-nom, innym zadaniom — i znowu zdobywać popular-ność i zyski materialne. Wiedzą, iż okłamywany przez nich czytelnik prędzej czy później otworzy oczy na prawdę, ale pocieszają się tem, iż pamięć ogółu jest krótkotrwała, że społeczeństwo i nadal w nowych sprawach w nowy sposób bezkarnie obełgiwać i eks-ploatować się pozwoli.

I tak często bywało, ale tak w przyszłości być nie może. Doświadczanie dni majowych musi przyczynić się do wzbudzenia czujniejszej uwagi na to, kto i jak je informuje, oraz jakie zło w jego łonie szerzy. Gdy-by nie prowokacje lewicowo-żydowskiej prasy warszawskiej, to kto wie, może do buntu wojskowego we-aleby nie doszło, a w każdym razie przebieg walk ulicznych nie byłby tak krwawy i haniebny. Dalej gdyby nie dalsze kłamstwa tych czerwonych płacht warszaw-skich oraz ich prowincjonalnych klasowych (stano-wych) sojuszników (którzy zbrodnie potępić a boha-terstwu hold oddać conajmniej zaniedbali) nie byłoby w kraju tego fermentu, co nasze życie gospodarcze i ład społeczny podkopuje.

Nie dość jednak, że na ten niewątpliwy fakt otwie-rają się społeczeństwu oczy, otwierają się do tego stop-nia, że obecnie wielbiciele zbrodniczego czynu są już w odwrocie, chcieliby już na niego i na swe sprawki zapuścić zasłonę, rany zakłajstrować angielskim pla-sterkiem. Trzeba, aby społeczeństwo wyraźnie odróż-niać nauczyło się ziarno od plewy i aby stanowczo od-grodziło się od siewców kłopotu, co nasze pola głu-sza, od siewców wiatru, z którego rodzące się burze niszc-za życie i pracę narodu. Przecież nawet p. premier Bartel musiał zaprotestować przeciwko ohyd-nemu szczuciu prasy lewicowej na Sejm, bo kłamstwa i pro-wokacje jej przekroczyły wszystkie granice.

Ale to nie wystarcza, to nie pomogło. Rząd tu wie-

le zdziałać nie może. Szczucie choć nieco ostrożniej-sze, ale niemniej systematyczne, trwa dalej. Widzimy, jak prasa narodowa walczy z trudnościami, a natomiast lewicowa i „bezpartyjna“ pęcznieje i z niewiadomych źródeł ciągnąc środki, narzuca się nawet bezpłatnie na prawo i lewo, nawet tym, którzy sobie to natręctwo wyprasza.

Kto za to płaci, kto tą drogą swe przez niezależne dzienniki zwalczane tendencje chce przeprowadzić, przeprowadzić wbrew woli zdrowo myślącego spo-łeczeństwa naszego, domyśleć się nie trudno.

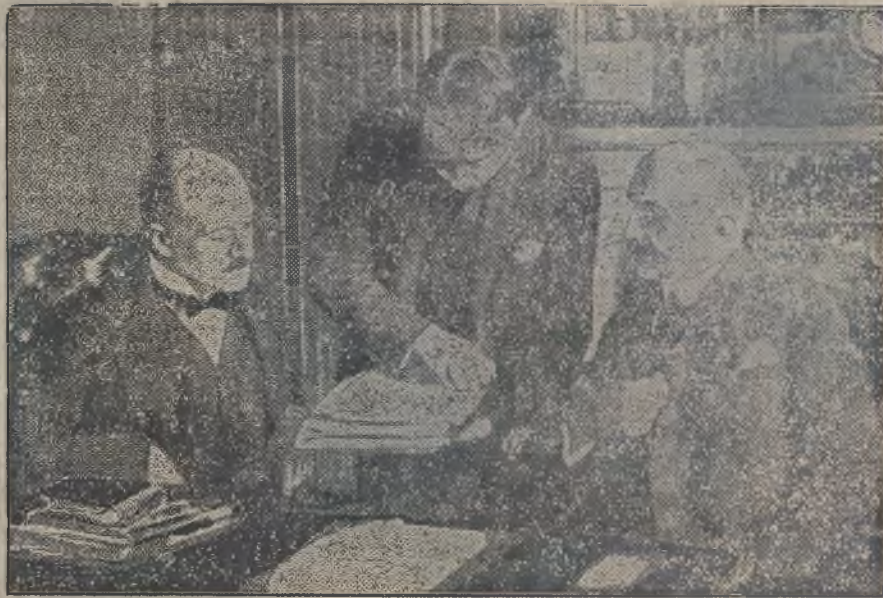
Przeciwko tym usiłowaniom zwałczenia i zasuge-stonowania myśli narodowej i chrześcijańskiej, musi społeczeństwo wystąpić. Najlepszą tu drogą jest na-wiązanie ściślejszego kontaktu pomiędzy czytelnikami a prasą. Niech publiczność częściej głos zabiera, niech nie poprzestaje na tem, co dla niej piszemy, ale i sama

pisze, bo przez dziennik nie tylko dziennikarze, ale i światli, doświadczeni obywatele przemawiać mogą i po-winni. Dla głosów takich otwieramy szeroko łamy na-szego pisma.

Wreszcie oprócz moralnego kontaktu i współdział-ania musi się społeczeństwo zdobyć na wydatniejsze materialne poparcie swej prasy. Ludzie uświadomieni muszą wpłynąć na cały ogół w ten sposób, aby szersze warstwy nie poprzestały na czytaniu słucznie do życia powołanych gazet, ale nie żałowały (nieznacznych zresztą) środków na te pisma, które nie od dziś dobrej sprawie służą, których informacje są prawdziwe, a cel jasny. Nie o nasze, tylko o całego społeczeństwa do-bro chodzi. Sądźmy więc, iż apel ten nie przejdzie bez echa i ze strony ludzi dobrej woli wywoła odpowiednie współdziałanie.

Przygotowania do stabilizacji franka.

Francuski min. finansów Caillaux i dwaj sekretarze stanu Pietri i Dubain pod-czas ważnej konferencji w ministerjum finansów.

Dyskusja o zmianie Konstytucji na podstawie projektu klubu Chrześcijańskiej Demokracji.

Warszawa, 10. 7. P. premier Bartel oświadczył, iż nie ma przeciwko temu, aby za podstawę do dysku-sji konstytucyjnej przyjęty został projekt p. posła Cha-cińskiego (Chrześc. Dem.). Ostatecznie decyzja należy

do plenum sejmu. Na zagadnienie, czy p. premier ocze-kuje zwycięstwa tegoż projektu, oświadczył tenże, że jest w dalszym ciągu optymistą.

Ciężkie przesilenie w Anglii.

London. (AW.) Pisma fachowe podają liczby wzra-stającego nieustannie w Anglii bezrobocia. Ostatni tydzień znów przyniósł kolejne powiększenie się bez-robotnych o dalsze 4.000 robotników co ogólną ilość bezrobotnych doprowadza do 1.640.000 osób. Jest to o 335.000 więcej pozbawionych pracy, niż w analogicznym tygodniu roku ub. Jeżeli się doda ilość strajkujących robotników węglowych to otrzymamy sumę przeszło 3 milionów ludzi, niepracujących w Anglii.

Koleje wobec braku węgla obniżyły ruch towarowy i pasażerski o 40 do 50, a w niektórych okragach na-wet od 60 procent. Od dnia 1 maja do 24 czerwca rb., zostało do Anglii sprowadzone około 600.000 tonn węgla, w czem 80.000 tonn ze Stanów Zjednoczonych. **Udział Polski jest dosyć znaczny, sięga bowiem w tym czasie przeszło 30. 000 tonn węgla.**

KONFERENCJE.

Warszawa, 10. 7. W dniu wczorajszym p. premier Bartel przyjął ministra skarbu Klarnera oraz posłów Dubanowicza i Strońskiego. — W godzinach wieczor-nych odwiedził Piłsudskiego i odbył z nim dwugodzinną konferencję.

ZNOWU ZMIANA?

Warszawa, 10. 7. Bezpośrednio po mianowaniu p. prof. Sujkowskiego ministrem oświaty, rozeszła się po-głoska o możliwym ustąpieniu wiceministra p. Łopu-szańskiego.

